

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

પ્રોક્ટર અને ગેમ્બલ હાઈજીન અને હેલ્થ કેર લિમિટેડ

વિરુદ્ધ

સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝના કમિશનર, ભોપાલ.

નવેમ્બર ૨૮, ૨૦૦૫

[અશોક ભાન અને એસ. એચ. કપાડિયા, ન્યાયમૂર્તિ]

સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ એક્ટ, ૧૯૪૪/સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ ટેરિફ એક્ટ, ૧૯૮૫; સુધારા સાથે એક્ટની અનુસૂચિની કલમ ૩૪; કલમ ૨ (એફ), ૩, ૪ (૪) (ડી) (આઈ) અને ૧૧ એ (આઈ):મૂલ્યાંકન-ડિટર્જન્ટ પાવડર-જથ્થાબંધ પેકમાંથી પાઉચમાં રીપેકિંગ-ફરજની વિભેદક રકમની લેવિ-જાળીની જસ્ટિફિકેશન:કરપાત્ર ઘટના ત્યારે બની હતી જ્યારે ડિટર્જન્ટ પાવડરનું ઉત્પાદન

થતું હતું-ટ્રિબ્યુનલે ફેક્ટરીના દરવાજાની જેમ જ ઉત્પાદનના જથ્થાબંધ પેકનું મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્ય નક્કી કરવું જોઈતું હતું-કારણ કે પાઉચમાં ફરીથી પેક કરવું એ સંબંધિત સમયે ઉત્પાદન કરવા જેવું ન હતું, તેથી ટ્રિબ્યુનલે મહેસૂલ-ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા એક્સાઇઝ ડ્યુટી વસૂલવાના હેતુથી પાઉચની છૂટક કિંમતના આધારે જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્યનું મૂલ્યાંકન કરવાનું વાજબીપણું નક્કી કરવું જોઈતું હતું-તથ્યોના દમનના સંદર્ભમાં અને મર્યાદાના વિસ્તૃત સમયગાળાની વિનંતી પર પણ કરદાતાના બચાવને ધ્યાનમાં ન લેવાની ભૂલ પણ ટ્રિબ્યુનલે કરી હતી-તેથી, આ બાબત ટ્રિબ્યુનલને નિર્ધારિત સિદ્ધાંતના પ્રકાશમાં નવેસરથી નિર્ણય માટે મોકલ્યા.

આ અપીલમાં નક્કી કરવા માટે જે પ્રશ્ન ઊભો થયો હતો તે એ હતો કે શું, આ કેસની હકીકતો અને સંજોગો પર, ઉત્પાદન એરિયલ માઈક્રો સિસ્ટમ (એ. એમ. એસ.), ડિટર્જન્ટ પાવડરને ઉત્પાદનના જથ્થાબંધ પેકમાંથી ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ સેચેટ્સમાં ફરીથી પેક કરવાની કિંમત, જે સંબંધિત સમયે ઉત્પાદન માટે ગણાતી ન હતી, તે પ્રશ્નમાં ઉત્પાદનના મૂલ્યાંકન મૂલ્યમાં સમાવવામાં આવી હતી જે આકારણી/અપીલકર્તા દ્વારા ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકમાં ઉત્પાદિત અને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને જથ્થાબંધ પેકમાંથી ઉત્પાદનને સેચેટ્સમાં ફરીથી પેક કરવા માટે અન્ય પેઢીને રોકવામાં આવી હતી.

અપીલકર્તા-મૂલ્યાંકનકારે દલીલ કરી હતી કે મહેસૂલ દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલી કારણદર્શક નોટિસમાં રૂપ કિલો જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્યાંકન અંગેના આક્ષેપો નથી અને ફરજની વિભેદક રકમની માંગ માત્ર ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ બચતની કિંમતના આધારે કરવામાં આવી હતી; કારણ કે સંબંધિત સમયે પુનઃપેકિંગમાં "ઉત્પાદન" ન હતું, તેથી માત્ર બચતની કિંમતના આધારે ફરજની વિભેદક રકમની માંગ કાયદામાં અસમર્થનીય હતી; કે જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્યને મહેસૂલ દ્વારા કેપ્ટિવ વપરાશ માટેની કિંમત સૂચિમાં જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું અને તેથી, તે લાગુ કરવામાં આવ્યું હતું. હકીકતોને દબાવવાનો કોઈ પ્રશ્ન નથી; કે જથ્થાબંધ પેકની મંજૂરી વેચાણ માટે નહીં પણ કેપ્ટિવ વપરાશ માટે હોવાથી, "સામાન્ય કિંમત" નો ખ્યાલ લાગુ પડતો ન હતો; અને ટ્રિબ્યુનલ મૂલ્યાંકનના પ્રશ્નમાં બિલકુલ નથી ગયું, ખાસ કરીને જ્યારે સમગ્ર કેસ કાયદાની કલમ ૪ (૪) (ડી) (૧) ના અવકાશ સાથે સંબંધિત હોય;

મહેસૂલ વિભાગે રજૂઆત કરી હતી કે સંબંધિત સમયગાળા દરમિયાન, સંબંધિત ઉત્પાદનનું ઉત્પાદન પાઉચના ઉત્પાદનમાં સંકળાયેલી પેઢી દ્વારા નહીં પણ કરદાતા દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું, અને તેથી સત્તાવાળાઓ પાઉચના ભાવ પર વિભેદક ફરજની માંગ કરવામાં સાચા હતા; કે કરદાતાએ તેને પાઉચમાં ફરીથી પેક કરવાના એકમાત્ર હેતુથી ફેક્ટરીના દરવાજામાંથી જથ્થાબંધ પેકમાં ડિટર્જન્ટ પાવડર દૂર કર્યો હતો; કે કરદાતાએ ઇરાદાપૂર્વક માત્ર જથ્થાબંધ

પેકની કિંમત જાહેર કરી હતી પરંતુ ઉત્પાદનની કિંમતને દબાવી દીધી હતી; કે પુનઃપેકિંગમાં રોકાયેલી પેઢી એક સ્વતંત્ર નોકરી કાર્યકર હતી અને તે કરદાતાઓનો વિસ્તૃત હાથ ન હતો; છૂટક પેક હકીકતમાં કરદાતાના ડેપો દ્વારા સાફ કરવામાં આવ્યા હતા અને આ સંજોગોમાં સત્તાવાળાઓ એ નિષ્કર્ષ પર પહોંચવામાં સાચા હતા કે કરદાતાનું ઇરાદાપૂર્વક દમન કરવામાં આવ્યું હતું.

અપીલને મંજૂરી આપતા કોર્ટે ઠરાવ્યું:

૧.૧.આબકારી જકાતની વસૂલાત માલના "ઉત્પાદન" પર હોય છે.એક્સાઇઝેબલ ઇવેન્ટ એ ઉત્પાદન છે.સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ ટેરિફ એક્ટની કલમ ૪ (૧) (એ) હેઠળ લેવીની ગણતરી માટેનું માપ અથવા માપદંડ "સામાન્ય કિંમત" છે. [૫૦૩-ઈ]

યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયા અને અન્યો વગેરે વિરુદ્ધ બોમ્બે ઇન્ડિયા ઇન્ટરનેશનલ લિમિટેડ વગેરે, એ. આઈ. આર. (૧૯૮૪) એસ. સી. ૪૨૦ અને સિદ્ધાર્થ ટ્યુબ્સ લિમિટેડ વિરુદ્ધ કલેક્ટર ઓફ સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ, (૨૦૦૦) ૧૧૫ ઇ. એલ. ટી. ૩૨ નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

૧.૨."ઉત્પાદન" અને "મૂલ્યાંકન" ની વિભાવનાઓ બે અલગ અને અલગ વિભાવનાઓ છે.હાલનો કેસ મૂલ્યાંકન સાથે સંબંધિત છે.મૂલ્ય એ સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ એન્ડ ટેરિફ એક્ટની કલમ ૪ (૧) (એ) હેઠળ કિંમતનું કાર્ય છે. કરપાત્ર ઘટના ત્યારે બની હતી જ્યારે કરદાતા દ્વારા ડિટર્જન્ટ પાવડરનું ઉત્પાદન કરવામાં આવતું હતું.આ પાવડરને ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકમાં પેક કરવામાં આવ્યો હતો, જેને આબકારી જકાતની ચુકવણી પર કરદાતાની ફેક્ટરીમાંથી દૂર કરવામાં આવ્યો હતો.

[૫૦૪-સી]

૧.૩ વર્તમાન કેસમાં ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા બે મુખ્ય પ્રશ્નોનો નિર્ણય લેવાની જરૂર હતી.પ્રથમ, શું "રીપેકિંગ" એ ઉત્પાદન સમાન છે.બીજું, જો "રીપેકિંગ" ઉત્પાદન માટે હતું, તો વિભાગ "બલ્ક પેક" ના મૂલ્યમાં નાના પેકની છૂટક કિંમતનો સમાવેશ કરવાનો હકદાર હતો.એ નોંધવું જોઈએ કે આ કિસ્સામાં મુદ્દો જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્યાંકનનો હતો આ પ્રશ્નો ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા નક્કી કરવા જરૂરી હતા; ખાસ કરીને, કાયદાની કલમ ૪ (૪) (ડી) (૧) ની જોગવાઈઓના પ્રકાશમાં. આથી, ચુકાદામાં પ્રતિપાદિત સિદ્ધાંતો અનુસાર નવેસરથી નિર્ણય લેવા માટે આ બાબત ટ્રિબ્યુનલને મોકલવામાં આવે છે.[૫૦૫-એ-ઈ]

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડીક્શન:સિવિલ અપીલ નંબર
૩૮૪૪/૨૦૦૦.

કસ્ટમ્સ, એક્સાઈઝ અને ગોલ્ડ (કંટ્રોલ) અપીલેટ ટ્રિબ્યુનલ,
નવી દિલ્હીની તારીખ ૧૯/૬/૨૦૦૦ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી એફ ઓ
નંબર ૫૧૩/૨૦૦૦-એ માં એક નંબર ૬/૫૨૯/૧૯૯૮-એ.

અપીલકર્તા માટે વી. લક્ષ્મીકુમારન, આલોક ચાદવ, સુશ્રી રૂબી
સિંહ આહુજા, સુશ્રી સલોની ગુપ્તા અને એમ. આર. માણિક કરંજાવાલા.

પ્રતિવાદી વતી મોહન પરાસરન, એડિશનલ સોલિસિટર જનરલ,
રવિંદર અગ્રવાલ, અરિજીત પ્રસાદ, ગૌરવ ઢીંગરા, સેનિથલવેલન, ચૈદાનંદ ડી.
એલ. અને પી. પરમેસ્વરન હાજર રહ્યા હતા.

કોર્ટનો ચુકાદો કાપડિયા, ન્યાયમુર્તિ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

કસ્ટમ્સ, એક્સાઈઝ એન્ડ ગોલ્ડ (કંટ્રોલ) અપીલેટ ટ્રિબ્યુનલ,
નવી દિલ્હી (ટૂંકમાં "ટ્રિબ્યુનલ") દ્વારા પસાર કરાયેલા ચુકાદા અને આદેશ
વિરુદ્ધ સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ એક્ટ, ૧૯૪૪ની કલમ ૩૫-એલ (બી) (ત્યારબાદ

"ઉપરોક્ત એક્ટ" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) હેઠળ આ એક વૈધાનિક અપીલ છે.

આ દીવાની અપીલમાં નક્કી કરવા માટે એક ટૂંકો પ્રશ્ન ઊભો થાય છે—શું આ કેસની હકીકતો અને સંજોગો પર, ડિટર્જન્ટ પાવડરને ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચમાં ફરીથી પેક કરવાનો ખર્ચ, જે સંબંધિત સમયે ઉત્પાદન માટે યોગ્ય ન હતો, તે પ્રોક્ટર એન્ડ ગેમ્બલ ("ટૂંકા માટે આકારણી કરનાર") દ્વારા મંડીદીપ, ભોપાલ ખાતેના તેના ફેક્ટરી ગેટ પર ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકમાં મંજૂર કરાયેલ "એરિયલ માઈક્રો-સિસ્ટમ" (એ. એમ. એસ.) ના મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્યમાં સમાવિષ્ટ હતો.

કરદાતાઓ-અપીલકર્તાઓ સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ ટેરિફ એક્ટ, ૧૯૮૫ (ટૂંકમાં "૧૯૮૫ એક્ટ") ની અનુસૂચિની કલમ ૩૪ હેઠળ આવતા ડિટર્જન્ટ પાવડર (એ. એમ. એસ.) ના ઉત્પાદનમાં રોકાયેલા છે, જે સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝ કમિશનર, ઇન્દોરના અધિકારક્ષેત્રમાં ભોપાલના મંડીદીપ ખાતે તેમની ફેક્ટરીમાં છે. ૧૯૯૪ના રોજ, કલેક્ટર દ્વારા કારણદર્શક નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી જેમાં એવો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો કે ડિસેમ્બર, ૧૯૯૨થી ડિસેમ્બર, ૧૯૯૩ના સમયગાળા દરમિયાન, અપીલકર્તાઓએ ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચમાં ફરીથી પેક કરવા માટે ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકમાં એ. એમ. એસ.

દૂર કર્યા હતા. ઔદ્યોગિક સાહસો (ડિટર્જન્ટ), કાનપુર (ટૂંકમાં "આઈ. ઈ. ડી."); કે, ઉપરોક્ત આઈ. ઈ. ડી. એ અપીલકર્તાઓની વિસ્તૃત શાખા હતી; કે, અપીલકર્તાઓએ કિંમતની પદ્ધતિના આધારે કિંમત પર એ. એમ. એસ. ના રૂપ કિલો જથ્થાબંધ પેકને મંજૂરી આપી હતી, અને તેથી આઈ. ઈ. ડી., કાનપુર દ્વારા ફરીથી પેકિંગ કર્યા પછી જે સ્થિતિમાં એ. એમ. એસ. ઉભરી આવ્યું હતું તે સ્થિતિમાં એ. એમ. એસ. પર યોગ્ય રકમની ડ્યુટી ચૂકવી ન હતી; કે, અપીલકર્તાઓએ પાઉચની કિંમતો પર ડ્યુટી ચૂકવી ન હતી; કે, અપીલકર્તાઓ વિભાગને આઈ. ઈ. ડી. સાથેના કરારની વિગતો જાહેર કરવામાં નિષ્ફળ ગયા હતા. ડિટર્જન્ટ પાવડર (એ. એમ. એસ.) ને ફરીથી પેક કરવા માટે; કે, અપીલકર્તાઓએ રૂપ કિલોના પેકમાં એ. એમ. એસ. ને આઈ. ઈ. ડી. કાનપુર દ્વારા ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામના પાઉચમાં પેક કરવાના એકમાત્ર હેતુ સાથે દૂર કર્યું હતું; કે, અપીલકર્તાઓ તરફથી સંપૂર્ણ કાર્યપદ્ધતિ ઇરાદાપૂર્વક આબકારી જકાતની ચુકવણી માટે માત્ર રૂપ કિલોના જથ્થાબંધ પાઉચની કિંમત જાહેર કરવાની હતી; અને પરિણામે, એ. એમ. એસ. ની સાચી કિંમત એ સ્થિતિમાં દબાવી દેવામાં આવી હતી જેમાં તેને ઉપરોક્ત પરિમાણોના પાઉચમાં પેક કર્યા પછી દૂર કરવામાં આવી હતી. કારણદર્શક નોટિસમાં વધુમાં એવો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે અપીલકર્તાઓએ જાણીજોઈને તથ્યોને દબાવી દીધા હતા; કે વાદળી અને લીલા રંગના ૨૦ ગ્રામ પાઉચ અપીલકર્તાઓના ડેપો દ્વારા પ્રતિ પીસ ૨.૫ અને ૨ રૂપિયામાં વેચવામાં આવ્યા હતા. અપીલકર્તાઓને ઉપરોક્ત

પાઉચ આઈ ઈ ડી દ્વારા પૂરા પાડવામાં આવ્યા હતા, જે બદલામાં તેમના કેપો દ્વારા વેચવામાં આવ્યા હતા.પરિણામે, વિભાગે ઉપરોક્ત કારણદર્શક નોટિસ જારી કરી હતી કે અપીલકર્તાઓ પર ₹૧,૧૦,૪૦,૬૧૩-ની વિભેદક ફરજ શા માટે ન લેવી જોઈએ.ઉપરોક્ત કારણદર્શક નોટિસ દ્વારા વિભાગે ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૧૧એ (૧) ની જોગવાઈના સંદર્ભમાં મર્યાદાના વિસ્તૃત સમયગાળાનો ઉપયોગ કર્યો હતો.

કારણદર્શક નોટિસના જવાબમાં, અપીલકર્તાઓએ એ વાતને નકારી કાઢી હતી કે આઈ ઈ ડી, કાનપુર એ અપીલકર્તાઓનો વિસ્તૃત હાથ હતો.અપીલકર્તાઓના જણાવ્યા અનુસાર, જાન્યુઆરી ૧૯૯૩થી તેમણે ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકમાં એ. એમ. એસ. ની ચૂકવણી કરવાનું શરૂ કર્યું હતું, આઈ. ઈ. ડી., કાનપુરને ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામના પાઉચમાં પુનઃપેકિંગ કરવા માટે ફરજની ચુકવણી પર; કે, પાઉચમાં પુનઃપેકિંગ આઈ. ઈ. ડી. દ્વારા જોબ વર્કના આધારે હાથ ધરવામાં આવ્યું હતું; કે, આવા પુનઃપેકિંગ એ ઉપરોક્ત અધિનિયમ હેઠળ ઉત્પાદન પ્રવૃત્તિ ન હતી અને પરિણામે, એ. એમ. એસ. ૨૫ કિલોના પેકને ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામના પાઉચમાં પુનઃપેકિંગ કરવા પર આઈ. ઈ. ડી. દ્વારા કોઈ ફરજો ચૂકવવાપાત્ર ન હતી, જ્યારે પ્રકરણ ૬ માં રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું. પ્રકરણ ૩૪ આ અધિનિયમની કલમ ૨ (એફ) ની દ્રષ્ટિએ આવી રીપેકિંગ પ્રવૃત્તિને "ઉત્પાદન" બનાવે છે. જી ૧/૩/૧૯૯૪ પછી, આઈ ઈ ડી

એ આ કાયદા હેઠળ અરજી કરી હતી અને નોંધણી મેળવી હતી. ત્યારથી તેઓ તેમના દ્વારા ભરેલા ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચ પર ડ્યુટી ચૂકવી રહ્યા છે.તેમના જવાબમાં, અપીલકર્તાઓએ વધુમાં ધ્યાન દોર્યું હતું કે પ્રશ્નના સમયગાળા પહેલા, આઈ. ઈ. ડી. એ. એમ. એસ. નું ઉત્પાદન કરતું હતું; અને તે કે, ૨૬/૧૧/૧૯૯૨ ના પત્ર દ્વારા, આઈ. ઈ. ડી. એ સહાયક કલેક્ટર, કાનપુરને જાણ કરી હતી કે તેણે અપીલકર્તાઓ સાથે એ. એમ. એસ. ને જથ્થાબંધ પેકિંગમાંથી પાઉચમાં ફરીથી પેક કરવા માટે કરાર કર્યો હતો, તેથી, અપીલકર્તાઓ તરફથી આરોપ મુજબ કોઈ દમન કરવામાં આવ્યું ન હતું.ઉપરોક્ત જવાબ દ્વારા, એલઈડીએ વધુમાં દલીલ કરી હતી કે "રીપેકિંગ એ ઉત્પાદન માટે નથી અને પરિણામે, વિભાગે મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્યમાં રીપેકિંગ ચાર્જનો સમાવેશ કરવામાં ભૂલ કરી હતી.તેવી જ રીતે, ૫/૩/૧૯૯૪ ના અન્ય એક પત્ર દ્વારા, આઈ ઈ ડી એ વિભાગને જાણ કરી હતી કે તેણે ઉત્પાદન કામગીરી કરવાનું બંધ કરી દીધું છે અને તેણે એલ-૪ લાઇસન્સ સોંપી દીધું છે.વધુમાં, કાનપુરના સહાયક કલેક્ટર દ્વારા સંબોધવામાં આવેલા ૧૧/૧૧/૧૯૯૧ ના પત્રમાં સ્પષ્ટતા કરવામાં આવી હતી કે ડિટર્જન્ટ પાવડરનું "રીપેકિંગ" એ "ઉત્પાદન" નથી.અપીલકર્તાઓએ તેમની દલીલના સમર્થનમાં જંગલવાળાં સંજોગો પર આધાર રાખ્યો હતો કે તેમના તરફથી કોઈ ઇરાદાપૂર્વક દમન કરવામાં આવ્યું ન હતું અને તેથી, વિભાગ મર્યાદાના વિસ્તૃત સમયગાળાને લાગુ કરવા માટે હકદાર નથી, જેમ કે ઉપરોક્ત કારણદર્શક નોટિસ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું.કારણદર્શક

નોટિસના જવાબમાં, અપીલકર્તાઓએ વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે વિભાગ દ્વારા વિભેદક ફરજની માંગ એ આધાર પર પ્રસ્તાવિત કરવામાં આવી હતી કે જે પાઉચ વેચવામાં આવી હતી તેની કિંમત પર ફરજો ચૂકવવાપાત્ર હતી. જવાબમાં, અપીલકર્તાઓએ દલીલ કરી હતી કે ભોપાલના મંડીદીપ ખાતે તેમની ફેક્ટરીના દ્વાર પર ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેક સાફ કરવામાં આવ્યા હતા; કે, તેઓ વેચાયા ન હતા; કે, અપીલકર્તાઓ દ્વારા ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેક આઈ ઈ ડી પાઉચમાં ફરીથી પેક કરવા માટે મોકલવામાં આવ્યા હતા અને આવા પુનઃપેકિંગમાં "ઉત્પાદન" ન હોવાથી, વિભાગ પાઉચની કિંમત પર વિભેદક શુલ્ક વસૂલવાનો હકદાર નથી. અપીલકર્તાઓના જણાવ્યા અનુસાર, વિભેદક જકાતની માંગ ૨૫ કિલો જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્ય પર નહોતી, પરંતુ ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચ વેચવામાં આવી હતી તે કિંમત પર હતી. અપીલકર્તાઓ અનુસાર, સંબંધિત સમયે, "રીપેકિંગ" એ ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૨ (એફ) હેઠળ "ઉત્પાદન" સમાન ન હતું, અને તેથી, રીપેકિંગ અથવા રીપેકિંગ ચાર્જનો ખર્ચ જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્યમાં સમાવિષ્ટ ન હતો. અપીલકર્તાઓના જણાવ્યા અનુસાર, ડ્યુટીની ચુકવણી પર ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકની મંજૂરીની જાણ વિભાગને કરવામાં આવી હતી. તેઓએ કિંમતની ચાદી દાખલ કરી હતી જેમાં તેમણે આવી મંજૂરીનો સંકેત આપ્યો હતો. આ જથ્થાબંધ પેક બજારમાં વેચાતા ન હતા. તેમને પછીથી આઈ. ઈ. ડી. કાનપુર ખાતે છૂટક પેકમાં ફરીથી પેક કરવા માટે મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને તેથી,

આઈ. ઈ. ડી. એ અપીલકર્તાઓની વિસ્તૃત શાખા છે એમ ધારીને પણ, વિભાગ વિભેદક ફરજની માંગ કરવા માટે હકદાર ન હતો કારણ કે "રીપેકિંગ" એ "ઉત્પાદન" ન હતું અને "રીપેકિંગ" એ સંબંધિત સમયે "ઉત્પાદન" ન હતું, તેથી વિભાગે પાઉચની કિંમત પર વિભેદક ફરજની માંગ કરવામાં ભૂલ કરી હતી. અપીલકર્તાઓ અનુસાર, મંડીદીપ ખાતે ફેક્ટરી ગેટ પર મંજૂરી વેચાણ દ્વારા ન હોવાથી, અપીલકર્તાઓ મૂલ્યાંકન નિયમો, ૧૯૭૫ના નિયમ ૬ (બી) હેઠળ ખર્ચના આધારે જથ્થાબંધ પેકનું મૂલ્ય નક્કી કરવા માટે હકદાર હતા. અપીલકર્તાઓના જણાવ્યા અનુસાર, વિવાદિત માંગ કાયદેસર રીતે ટકાઉ નહોતી કારણ કે વિભાગે જે કિંમતે છૂટક પેક વેચવામાં આવ્યા હતા તેના પર જકાતની માંગ કરી હતી. અંતે, તેઓએ દલીલ કરી હતી કે વિવાદિત કારણદર્શક નોટિસ એ આધાર પર આગળ વધી છે કે ડિટર્જન્ટ પાવડરને જથ્થાબંધ પેકમાં સાફ કરવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારબાદ તેને પાઉચમાં ફરીથી પેક કરવામાં આવ્યો હતો અને જથ્થાબંધમાં વધુ કિંમતે વેચવામાં આવ્યો હતો જેના પરિણામે આવકમાં નુકસાન થયું હતું. જો કે, નાણાં વિધેયક, ૧૯૮૪, જે પૂર્વલક્ષી ન હતું, તેમાં નોંધ ૬ ને ૧૯૮૫ ના અધિનિયમની અનુસૂચિના પ્રકરણ ૩૪ માં ઉમેરવામાં આવી હતી, જેના દ્વારા પુનઃપેકિંગ "ઉત્પાદન" સમાન હતું અને તેથી, કરદાતાઓ તરફથી કોઈ દમન કરવામાં આવ્યું ન હતું, જેમ કે વિભાગ દ્વારા આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો. અપીલકર્તાઓના જણાવ્યા અનુસાર, કાયદામાં અનુગામી ફેરફાર પોતે જ સૂચવે છે કે વનનાબૂદી મુદ્દા પર થોડી

મુંઝવણ હતી જેને ફાઈનાન્સ બિલ, ૧૯૯૪ દ્વારા સ્પષ્ટ કરવામાં આવી હતી અને તેથી, કોઈપણ સંજોગોમાં, અપીલકર્તાઓ સામે ઇરાદાપૂર્વક દમનનો આરોપ લગાવી શકાતો નથી.

ઈન્ડોરના કમિશનર દ્વારા પસાર કરાયેલા ૧૦/૧૨/૧૯૯૭ ના ચુકાદાના આદેશ દ્વારા એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે આઈ ઈ ડી એ અપીલકર્તાઓની વિસ્તૃત શાખા છે; કે, અપીલકર્તાઓ અને આઈ ઈ ડી વચ્ચેના કરાર હેઠળ, આઈ ઈ ડી ની પ્રવૃત્તિ અપીલકર્તાઓ દ્વારા જાહેર કરવામાં આવી ન હતી; કે, અપીલકર્તાઓએ ૨૫ કિલોના પેકમાં એ એમ એસ દૂર કર્યું હતું, જેનો એકમાત્ર હેતુ તેને આઈ ઈ ડી, કાનપુર દ્વારા ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામના પાઉચમાં પેક કરાવવાનો હતો; કે, અપીલકર્તાઓએ જાણીજોઈને આબકારી જકાતની ચુકવણી માટે માત્ર ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકની કિંમત જાહેર કરી હતી; અને અપીલકર્તાઓએ એ. એમ. એસ. ની સાચી કિંમત એવી સ્થિતિમાં દબાવી દીધી હતી કે જેમાં ઉપરોક્ત એ. એમ. એસ. ને ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચમાં ફરીથી પેક કર્યા પછી દૂર કરવામાં આવી હતી, જેના પર અપીલકર્તાઓ ફરજ ચૂકવવામાં નિષ્ફળ ગયા હતા અને પરિણામે, વિભાગ દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી માંગ કાયદેસર અને ન્યાયી હતી. પરિણામે, કમિશનરે કારણદર્શક નોટિસની પુષ્ટિ કરી હતી.

કમિશનરના તારીખ ૧૦/૧૨/૧૯૯૭ ના આદેશથી વ્યથિત થઈને, મૂલ્યાંકનકારોએ ટ્રિબ્યુનલમાં અપીલમાં આ બાબત હાથ ધરી હતી.વિવાદિત ચુકાદા દ્વારા, ટ્રિબ્યુનલ એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યું કે આઈ ઈ ડી એ અપીલકર્તાઓની વિસ્તૃત શાખા હતી; કે, સમગ્ર વિવાદ મંડીટીપ દ્વારા સાફ કરવામાં આવેલા ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકના ઓછા મૂલ્યાંકન વિશે હતો અને તેથી, ઇન્દોર ખાતેના કેન્દ્રીય આબકારી કમિશનરને મૂલ્યાંકનના મુદ્દા પર નિર્ણય લેવાનો અધિકારક્ષેત્ર હતો.ટ્રિબ્યુનલના જણાવ્યા અનુસાર, અપીલકર્તાઓએ મંડીટીપ ખાતે જથ્થાબંધ પેક દ્વારા ૨૫ કિલોમાં એ. એમ. એસ. નો નિકાલ કર્યો હતો.તેમણે ખર્ચને આધારે મંડીટીપ ખાતેની મંજૂરીનું મૂલ્યાંકન કર્યું હતું.ટ્રિબ્યુનલ અનુસાર, દરેક કરદાતાને કાયદાની કલમ ૪ (૧) (એ) અથવા મૂલ્યાંકન નિયમો, ૧૯૭૫ હેઠળ "સામાન્ય કિંમત" શા માટે નક્કી કરી શકાતી નથી તેના કારણે આપવાની જરૂર હતી.ટ્રિબ્યુનલના જણાવ્યા અનુસાર, જો કે, અપીલકર્તાઓ સંપૂર્ણપણે વાકેફ હતા કે ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકને આઈ ઈ ડી દ્વારા પાઉચમાં ફરીથી પેક કરવા માટે સાફ કરવામાં આવ્યા હતા, અપીલકર્તાઓ દ્વારા ફરીથી પેક કરવાની વિગતો ઇરાદાપૂર્વક દબાવવામાં આવી હતી અને તેથી, વિભાગ વિસ્તૃત સમયગાળાની મર્યાદાને લાગુ કરવામાં યોગ્ય હતો.આ સંજોગોમાં ટ્રિબ્યુનલે કરદાતા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલને ફગાવી દીધી હતી.તેથી, આ નાગરિક અપીલ.

ટૂંકમાં જણાવ્યું હતું કે, અપીલકર્તાઓના વિદ્વાન વકીલ શ્રી વી. લક્ષ્મીકુમારને રજૂઆત કરી હતી કે કારણદર્શક નોટિસમાં રૂપ કિલો જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્યાંકન અંગેના આક્ષેપો નથી; અને આ નોટિસમાં માત્ર ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચના ભાવને આધારે માંગ નક્કી કરવામાં આવી હતી. અમારા પહેલાં, વિદ્વાન વકીલે હકીકતના સહવર્તી તારણને પડકાર્યો ન હતો, એટલે કે, આઈ. ઇ. ડી. એ અપીલકર્તાઓનો વિસ્તૃત હાથ હતો. જોકે વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે સંબંધિત સમયે વિભાગ અનુસાર પણ, રીપેકિંગ એ "ઉત્પાદન" નથી અને તેથી, માત્ર પાઉચની કિંમતના આધારે વિભેદક ફરજની માંગ કાયદામાં અસમર્થનીય છે. વિદ્વાન વકીલે એવી પણ દલીલ કરી હતી કે રૂપ કિલોના જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્યને વિભાગ દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવી હતી, જેમ કે કેપ્ટિવ વપરાશ માટેની કિંમત યાદીમાં જાહેર કરવામાં આવ્યું હતું અને તેથી, અપીલકર્તાઓ તરફથી દમનનો કોઈ પ્રશ્ન નથી. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે અપીલકર્તાઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી કિંમત યાદી ખર્ચના આધારે તૈયાર કરવામાં આવી હતી કારણ કે રૂપ કિલોના જથ્થાબંધ પેકની મંજૂરી કેપ્ટિવ વપરાશ માટે હતી અને વેચાણ માટે નહોતી અને પરિણામે, વર્તમાન કેસમાં "સામાન્ય કિંમત" નો ખ્યાલ લાગુ પડતો નથી. વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે સંબંધિત સમયે રીપેકિંગ એ ઉપરોક્ત કાયદાની કલમ ૨ (એફ) ની દ્રષ્ટિએ "ઉત્પાદન" સમાન નથી અને પરિણામે, રીપેકિંગ ચાર્જ, કોઈ પણ સંજોગોમાં, એ. એમ. એસ. ના મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્યમાં સમાવિષ્ટ નથી.

વિદ્વાન વકીલે વધુમાં વિનંતી કરી હતી કે ટ્રિબ્યુનલ મૂલ્યાંકનના પ્રશ્નમાં બિલકુલ નથી ગયું, ખાસ કરીને જ્યારે સમગ્ર કેસ ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૪ (૪) (ડી) (આઈ) ના અવકાશ સાથે સંબંધિત છે. વિદ્વાન વકીલે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે જો રીપેકિંગ પ્રવૃત્તિ સંબંધિત સમયે "ઉત્પાદન" સમાન ન હોય તો રીપેકિંગનો ખર્ચ મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્યમાં સામેલ કરી શકાતો નથી.છેલ્લે, એવી વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે ૧૯૯૪ના નાણાં અધિનિયમ નંબર ૨ પછી ૪ રીપેકિંગ "ઉત્પાદન" સમાન છે; કે, ઉપરોક્ત ૧૯૯૪ના અધિનિયમ પછી, આઈઈડીએ જરૂરી નોંધણી મેળવી લીધી હતી, અને ત્યારથી આઈઈડી છૂટક પેકના ઉત્પાદન પર એક્સાઈઝ ડ્યુટી ચૂકવી રહ્યું છે.પરિણામે, એવી વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે અપીલકર્તાઓ તરફથી કોઈ દમન કરવામાં આવ્યું ન હતું.વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા આમાંથી કોઈ પણ હકીકતોને ધ્યાનમાં લેવામાં આવી નથી.

શ્રી મોહન પરાસરન, વિદ્વાન એડિશનલ સોલિસિટર જનરલે અપીલકર્તાઓ વતી રજૂઆત કરી હતી કે સંબંધિત સમયગાળા દરમિયાન, એ. એમ. એસ. નું ઉત્પાદન અપીલકર્તાઓ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું, આઈ. ઈ. ડી. દ્વારા નહીં અને તેથી, વિભાગ પાઉચની કિંમત પર વિભેદક ફરજની માંગ કરવામાં સાચો હતો.તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે અપીલકર્તાઓએ ભોપાલના મંડીદીપ ખાતેના ફેક્ટરી ગેટમાંથી ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકમાં ડિટર્જન્ટ

પાવડરને દૂર કર્યો હતો, જેનો એકમાત્ર હેતુ તેને આઈ ઈ ડી , કાનપુર દ્વારા જંગલના પરિમાણોના પાઉચમાં પેક કરવાનો હતો.તેમણે દલીલ કરી હતી કે અપીલકર્તાઓએ જાણીજોઈને માત્ર ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકની કિંમત જાહેર કરી હતી અને તેમણે એ. એમ. એસ. ની કિંમત એવી સ્થિતિમાં દબાવી દીધી હતી કે જેમાં ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચમાં પેક કર્યા પછી પાવડર દૂર કરવામાં આવ્યો હતો.વિદ્વાન વકીલે વિનંતી કરી હતી કે ચુકાદો આપનાર અધિકારી સમક્ષની સમગ્ર કાર્યવાહીમાં, અપીલકર્તાઓએ દલીલ કરી હતી કે આઈ ઈ ડી એક સ્વતંત્ર નોકરી કાર્યકર છે અને આઈ ઈ ડી એ અપીલકર્તાઓનો વિસ્તૃત હાથ નથી, જ્યારે આઈ ઈ ડી એ અપીલકર્તાઓનો વિસ્તૃત હાથ છે તે કમિશનરના તારણને પડકારવામાં આવ્યો નથી.આ સંબંધમાં, વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે છૂટક પેક હકીકતમાં અપીલકર્તાઓના ડેપો દ્વારા સાફ કરવામાં આવ્યા હતા અને આ સંજોગોમાં, કમિશનર એ નિષ્કર્ષ પર પહોંચવામાં સાચા હતા કે કલમ ૧૧ એ (૧) ની જોગવાઈ હેઠળ અપીલકર્તાઓ તરફથી ઇરાદાપૂર્વક દમન કરવામાં આવ્યું હતું.તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે મૂલ્યાંકન પર પણ કમિશનરે એક તારણ નોંધ્યું છે કે અપીલકર્તાઓએ અપીલકર્તાઓના ડેપોમાં આઈ ઈ ડી દ્વારા પૂરા પાડવામાં આવેલા ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચના મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્ય પર ફરજ ચૂકવવી જરૂરી હતી.વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે મૂલ્યાંકન પરના આ તારણને ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા સ્વીકારવામાં

આવ્યું છે અને તેથી, વર્તમાન કેસમાં કોઈ દખલગીરીની માંગ કરવામાં આવી નથી.

આ કેસ મૂલ્યાંકન સાથે સંબંધિત છે.શરૂઆતમાં, અમે આબકારી કાયદા હેઠળ કેટલીક વિભાવનાઓને સ્પષ્ટ કરવા માંગીએ છીએ. આબકારી જકાતની વસૂલાત માલના "ઉત્પાદન" પર હોય છે.એક્સાઇઝેબલ ઇવેન્ટ એ ઉત્પાદન છે.આ વસૂલાત ઉત્પાદન પર છે.વસૂલાતની ગણતરી માટેનું માપ અથવા માપદંડ એ કાયદાની કલમ ૪ (૧) (એ) હેઠળ "સામાન્ય કિંમત" છે:"એક્સાઇઝેબિલિટી" ની વિભાવના "મૂલ્યાંકન" ની વિભાવનાથી અલગ છે.વર્તમાન કિસ્સામાં, ઉપર જણાવ્યા મુજબ, અમે મૂલ્યાંકન સાથે સંબંધિત છીએ, એક્સાઇઝેબિલિટી સાથે નહીં.વર્તમાન કેસમાં, એ. એમ. એસ. ટેરિફના પેટા-શીર્ષક ૩૪૦૨.૯૦ હેઠળ આવ્યું તે અંગે કોઈ વિવાદ નથી.વર્તમાન કેસમાં કોઈ વિવાદ નથી કે એ. એમ. એસ. કાયદાની કલમ ૩ હેઠળ ફરજિયાત હતી. એ. આઈ. આર. (૧૯૮૪) એસ. સી. ૪૨૦માં નોંધાયેલા યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયા અને અન્યો વગેરે વિરુદ્ધ બોમ્બે ઇન્ડિયા ઇન્ટરનેશનલ લિમિટેડ વગેરેના કેસમાં, આ અદાલતે અવલોકન કર્યું હતું કે વસૂલાતનું માપ નિશ્ચિતપણે વસૂલાતની પ્રકૃતિ નક્કી કરતું નથી.એવું માનવામાં આવતું હતું કે એક્સાઇઝેબલ વસ્તુના મૂલ્યની ગણતરી કરવા માટેનો મૂળભૂત માપદંડ એ કિંમત હતી કે જેના પર એક્સાઇઝેબલ વસ્તુ વેચવામાં આવી હતી અથવા ઉત્પાદક દ્વારા વેચવામાં

સક્ષમ હતી.વધુમાં એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે વસ્તુની કિંમત તેના મૂલ્ય સાથે સંબંધિત હતી અને તે મૂલ્યમાં, આપણી પાસે ઘણા ઘટકો છે, જેમાં તે ઘટકોનો સમાવેશ થાય છે જે વસ્તુના વ્યાપારી મૂલ્યમાં વધારો કરે છે અને જે વસ્તુને વેપારમાં તેની વેચાણક્ષમતા આપે છે.તેથી, આવા પરિબલો પર થયેલા ખર્ચને અન્ય બાબતોની સાથે વેચાણની તારીખ, જે ડિલિવરીની તારીખ હતી, તે વસ્તુના મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્યમાં સામેલ કરવો પડશે.

સિદ્ધાર્થ ટ્યુબ્સ લિમિટેડ વિરુદ્ધ કલેક્ટર ઓફ સેન્ટ્રલ એક્સાઈઝના કિસ્સામાં, (૨૦૦૦) ૧૧૫ ઇ. એલ. ટી. ૩૨ માં અહેવાલ આપ્યો હતો, આ અદાલતે એવું માન્યું હતું કે ગેલ્વેનાઈઝેશનની પ્રક્રિયા, "ઉત્પાદન" સમાન ન હોવા છતાં, મૂલ્ય સંવર્ધનમાં પરિણમી હતી અને તેથી, ગેલ્વેનાઈઝેશન ચાર્જ એમ. એસ. બ્લેક પાઈપના મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્યમાં સમાવિષ્ટ હતા.

"ઉત્પાદન" અને "મૂલ્યાંકન" ની વિભાવનાઓ બે અલગ અને અલગ વિભાવનાઓ છે.વર્તમાન કિસ્સામાં, અમે મૂલ્યાંકન સાથે સંબંધિત છીએ.મૂલ્ય એ ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૪ (૧) (એ) હેઠળ કિંમતનું કાર્ય છે. વર્તમાન કેસમાં, કરપાત્ર ઘટના ત્યારે બની જ્યારે અપીલકર્તાઓ દ્વારા ડિટર્જન્ટ પાવડરનું ઉત્પાદન કરવામાં આવ્યું હતું.આ પાવડરને ૨૫ કિલોના

જથ્થાબંધ પેકમાં પેક કરવામાં આવ્યો હતો, જેને ભોપાલના મંડીદીપ ખાતે અપીલકર્તાઓની ફેક્ટરીમાંથી આબકારી જકાતની ચુકવણી પર દૂર કરવામાં આવ્યો હતો.અપીલકર્તાઓએ સ્વ-દૂર કરવાની પ્રક્રિયાને અનુસરી હતી.આ જથ્થાબંધ પેક આઈ ઈ ડી, કાનપુર મોકલવામાં આવ્યા હતા.અપીલકર્તાઓએ દલીલ કરી હતી કે કાનપુરની આઈ ઈ ડી તેમની નોકરી કરતી હતી.કમિશનરે હકીકતો પર શોધી કાઢ્યું કે આઈ. ઈ. ડી., કાનપુર એ અપીલકર્તાઓની વિસ્તૃત શાખા હતી.કમિશનરે કિંમતમાં હેરફેર શોધી કાઢી હતી.કમિશનરના જણાવ્યા અનુસાર, અપીલકર્તાઓએ ભોપાલના મંડીદીપ ખાતેના તેના ફેક્ટરી ગેટમાંથી જથ્થાબંધ પેકમાં એ. એમ. એસ. દૂર કર્યું હતું, જેનો એકમાત્ર હેતુ આઈ. ઈ. ડી., કાનપુર દ્વારા ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામના પાઉચમાં એ. એમ. એસ. પેક કરાવવાનો હતો, જ્યાંથી પાઉચ અપીલકર્તાઓના ડેપોમાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા અને કારણદર્શક નોટિસમાં દર્શાવેલ કિંમત સૂચિ પર સાફ કરવામાં આવ્યા હતા.કમિશનરના જણાવ્યા અનુસાર, અપીલકર્તાઓએ એ. એમ. એસ. ની સાચી કિંમત એવી સ્થિતિમાં દબાવી દીધી હતી કે જેમાં તેને ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચમાં પેક કર્યા પછી દૂર કરવામાં આવી હતી.તેથી, કમિશનરે ભોપાલના મંડીદીપ ખાતે ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકમાં અપીલકર્તાઓ દ્વારા મંજૂર કરાયેલા એ. એમ. એસ. ના મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્યની ગણતરી કરવાના આધાર તરીકે અપીલકર્તાઓના ડેપોમાં પાઉચની કિંમત લીધી હતી.

કમનસીબે, જ્યારે આ બાબત મૂલ્યાંકનકર્તાઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલમાં ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ આવી ત્યારે ટ્રિબ્યુનલે ભોપાલના મંડીદીપ ખાતે અપીલકર્તાઓ દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવેલા જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્યાંકન તરફ ધ્યાન આપ્યું નથી. ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ, અપીલકર્તાઓએ દલીલ કરી હતી કે વિભાગે અપીલકર્તાઓ દ્વારા ફરજની ચુકવણી પર જથ્થાબંધ પેકને મંજૂરી આપી હતી. અપીલકર્તાઓના જણાવ્યા અનુસાર, "રીપેકિંગ" ની પ્રવૃત્તિ સંબંધિત સમયે "ઉત્પાદન" સમાન ન હતી અને જો ઉપરોક્ત પ્રવૃત્તિ ઉત્પાદન માટે ન હતી, તો વિભાગ ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચની છૂટક કિંમતના આધારે જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્યની ગણતરી કરવા માટે હકદાર ન હતો. અપીલકર્તાઓએ દલીલ કરી હતી કે જો આઈઈડીને અપીલકર્તાઓની વિસ્તૃત શાખા તરીકે લેવામાં આવે તો પણ વિભાગ પાઉચની છૂટક કિંમતોના આધારે આકારણીપાત્ર મૂલ્યની ગણતરી કરવા માટે હકદાર નથી, ખાસ કરીને જ્યારે "રીપેકિંગ" ની પ્રવૃત્તિ "ઉત્પાદન" સમાન ન હોય. અપીલકર્તાઓએ એવી પણ દલીલ કરી હતી કે તેઓ દમન માટે દોષિત નથી કારણ કે "રીપેકિંગ" ની પ્રવૃત્તિ નાણાકીય બિલ, ૧૯૮૪ દ્વારા ટેરિફ એક્ટની અનુસૂચિના પ્રકરણ ૩૪ માં નોંધ ૬ રજૂ કર્યા પછી જ કલમ ૨ (એફ) હેઠળ "ડીમ્ડ મેન્યુફેક્ચરિંગ" સમાન છે.

વર્તમાન કેસમાં ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા જે મુખ્ય પ્રશ્નનો નિર્ણય લેવાની જરૂર હતી તે ભોપાલના મંડીદીપ ખાતે અપીલકર્તાઓની ફેક્ટરીમાંથી એ. એમ. એસ. ના ૨૫ કિલોના જથ્થાબંધ પેકના "મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્ય" ના નિર્ધારણ સાથે સંબંધિત હતો.જો રીપેકિંગની પ્રવૃત્તિ સંબંધિત સમયે ઉત્પાદન માટે ન હતી, તો શું કમિશનર અપીલકર્તાઓના ડેપો દ્વારા વેચાયેલા ૨૦ ગ્રામ અને ૩૦ ગ્રામ પાઉચના છૂટક ભાવને આધારે જથ્થાબંધ પેકના મૂલ્યાંકનક્ષમ મૂલ્યની ગણતરી કરવા માટે ન્યાયી હતા?ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા આ પ્રશ્નનો નિર્ણય લેવામાં આવ્યો નથી.તેવી જ રીતે, દમનના સંદર્ભમાં અને મર્યાદાના વિસ્તૃત સમયગાળાના આહ્વાનના સંદર્ભમાં, ટ્રિબ્યુનલે અપીલકર્તાઓની એ દલીલને ધ્યાનમાં લીધી નથી કે તેઓ દમન માટે દોષિત નથી કારણ કે કાયદામાં નાણાં બિલ, ૧૯૯૪ દ્વારા સુધારો કરવામાં આવ્યો હતો, જ્યારે "રીપેકિંગ" ની પ્રવૃત્તિને પ્રથમ વખત "ઉત્પાદન" તરીકે ગણવામાં આવી હતી.અમારા મતે, આ પ્રશ્નો વર્તમાન કેસમાં ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા નક્કી કરવા જરૂરી હતા, ખાસ કરીને, ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૪ (૪) (ડી) (૧) ની જોગવાઈઓના પ્રકાશમાં. ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા તેમનો નિર્ણય લેવામાં આવ્યો નથી.

એવા સંજોગોમાં, કરદાતાઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી આ દીવાની અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવે છે, ટ્રિબ્યુનલના વિવાદિત ચુકાદાને રદ કરવામાં આવે છે અને આ બાબત અહીં ઉપર જણાવેલા સિદ્ધાંતો અનુસાર તેના

નવા નિર્ણય માટે ટ્રિબ્યુનલને મોકલવામાં આવે છે.ખર્ચ અંગે કોઈ ઓર્ડર આપવામાં આવશે નહીં.

એસ. કે. એસ.

અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: *The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.*